

1. Den Författaren, som har skrivit denna
 2. Den Författaren, som har skrivit denna
 3. Den Författaren, som har skrivit denna
 4. Den Författaren, som har skrivit denna
 5. Den Författaren, som har skrivit denna
 6. Den Författaren, som har skrivit denna
 7. Den Författaren, som har skrivit denna
 8. Den Författaren, som har skrivit denna
 9. Den Författaren, som har skrivit denna
 10. Den Författaren, som har skrivit denna

Blommans hämnd.

Den Författaren

1. Den Författaren, som har skrivit denna
 2. Den Författaren, som har skrivit denna
 3. Den Författaren, som har skrivit denna
 4. Den Författaren, som har skrivit denna
 5. Den Författaren, som har skrivit denna
 6. Den Författaren, som har skrivit denna
 7. Den Författaren, som har skrivit denna
 8. Den Författaren, som har skrivit denna
 9. Den Författaren, som har skrivit denna
 10. Den Författaren, som har skrivit denna

utan oro morgonrädnan gry, Ej saknande de
dar som äro flydda, Ej förjande för dem som
skola fly!

2. Hwad den är säll, som hjertats pligter
wördar Och njutningen af hjertats frid förstår,
Som fruktar blott en storm för sina stöddar
Och räknar liften blott i sina år!

3. Hwad den är säll, hwars lif så tyst för-
svinner, Att ingen glansen af hans dygder ser,
En källas bild, som genom ången rinner, Gömd
af de blommor dem hon näring ger!

4. Hwad den är säll, hwars önskingar be-
lönas Ut af ett ålskande och troget bröst, Som
ser sin wär af kärleken förskönas, Och wänskap
samla blommor för hans höst!

Den Författaren

1. Den Författaren, som har skrivit denna
 2. Den Författaren, som har skrivit denna
 3. Den Författaren, som har skrivit denna
 4. Den Författaren, som har skrivit denna
 5. Den Författaren, som har skrivit denna
 6. Den Författaren, som har skrivit denna
 7. Den Författaren, som har skrivit denna
 8. Den Författaren, som har skrivit denna
 9. Den Författaren, som har skrivit denna
 10. Den Författaren, som har skrivit denna

Den muntre Sjömansgoßen.

Den Författaren

1. Den Författaren, som har skrivit denna
 2. Den Författaren, som har skrivit denna
 3. Den Författaren, som har skrivit denna
 4. Den Författaren, som har skrivit denna
 5. Den Författaren, som har skrivit denna
 6. Den Författaren, som har skrivit denna
 7. Den Författaren, som har skrivit denna
 8. Den Författaren, som har skrivit denna
 9. Den Författaren, som har skrivit denna
 10. Den Författaren, som har skrivit denna

GS 1109

Fem nya och wackra

Wisor.

Den Första:

Goßen ung och munter, &c.

Den Andra:

Den muntre Sjömansgoßen.

Den Tredje:

Blommans hämnd.

Den Fjerde:

Den ålskande Flickan.

Den Femte:

Den lycklige.

12. Minnetten hastigt fränter ett roligt för-
 11. Går till en gård, där står en gammal
 10. Går till en gård, där står en gammal
 9. Går till en gård, där står en gammal
 8. Går till en gård, där står en gammal
 7. Går till en gård, där står en gammal
 6. Går till en gård, där står en gammal
 5. Går till en gård, där står en gammal
 4. Går till en gård, där står en gammal
 3. Går till en gård, där står en gammal
 2. Går till en gård, där står en gammal

2. Går till en gård, där står en gammal
 1. Går till en gård, där står en gammal

Den älskande flickan.

Den Fjärde.

2. Går till en gård, där står en gammal
 1. Går till en gård, där står en gammal

Den Första:

Göken ung och munter, han träffar flickan
 skön, När som hon plockar blommor uti en
 äng så grön; Han säger sköna flicka! en bön nu
 tillåt mig, Med sköna blommers plockning att
 nu så hjälpa dig.

2. Hon sade tack min gosse! för wänskap du
 mig ger, Men några flere blommor, jag ej be-
 höfwer mer. En frans jag nu skall binda till
 wännen jag har kär, Hwi ser du ut så dysker,
 det blokt en flicka är.

3. Och göken blef helt glader, När han det
 weta fick, Och kärleken upptändes wid flickans
 ömma blick: Två rosenröda kinder, två skälm-
 ska ögon blå, De kunde wißt förföra, när man
 dem tittar på.

4. Och göken genast springer till strida bår-
 ten ner, Och det han sökte finner, ty han en
 blomma ser, Som mången hus förhoppning och
 ömhet innebär, Den bryter han och räcker åt
 flickan som står när.

wid dig, ej ett ord jag säger, Stannar endast
 och wet ej hwarför.

3. Mina blickar först och sist dig följa; Men
 om dina mötte dem till swar, Är jag hastig
 som en blirt att dölja Mina ögon, och jag wet
 ej hwar.

4. Ser jag dig med andra flickor skämta,
 Då blir allting för mitt öga swart; Jag vill
 ut att andan återhämta, Jag vill fly, och wet
 likwäl ej hwar.

5. Ofta ensam, när jag för dig glömmmer
 Hela werlden, faller jag i gråt. Ofta när jag
 mig åt Eden drömmmer, Gläder jag mig, och
 wet ej hwar.

6. Tänker jag den högsta jordens lycka,
 Som en flicka har för sitt begär: Tänker, en
 gång skall jag honom trycka Till mitt hjerta —
 och jag wet ej när.

7. Tänker jag två själar för hwarandra,
 Skapade utaf en mild natur: Dig jag wille
 wälja framför andra Till min maka — och
 jag wet ej hur.

8. Så skall hwar och när och hur mig
 qwälja Och mig följa både bort och hem, Till
 dess ödet unnar mig att wälja Den jag älskar
 — O! då wet jag hwem.

Den Femte:

Den lycklige.

Hwad den är säll, som i sin egen hudda Ser